

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu Trong vai mẹ thầy Mạnh Tử kể lại chuyện dạy con của mình lớp 6 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Trong vai mẹ thầy Mạnh Tử kể lại chuyện dạy con của mình lớp 6 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn Trong vai mẹ thầy Mạnh Tử kể lại chuyện dạy con của mình lớp 6 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Bài văn Trong vai mẹ thầy Mạnh Tử kể lại chuyện dạy con của mình

Không sinh ra trong một gia đình giàu có, thiếu thôn đi tình thương của người cha nhưng tôi chưa bao giờ bất mãn, than phiền về cuộc sống của mình. Bởi tôi có một người mẹ hiền từ, dù khó khăn vất vả nhưng mẹ vẫn luôn dành cho tôi những tình cảm yêu thương, săn sóc quan tâm nhất. Không chỉ chú trọng vào việc nuôi dưỡng mà tôi còn đề cao việc giáo dục, dạy bảo tôi từ nhỏ, vì mẹ luôn muốn tôi lớn lên là một người có tình thương, có đạo đức, là một người có ích cho xã hội. Chính bởi những lẽ đó mà ngoài yêu thương, tôi còn dành cho người mẹ hiền từ của mình một sự kính trọng, tôn thờ sâu sắc nhất của một người con.

Tôi tên là Mạnh Tử, ngay cái tên cũng đã thể hiện được tình cảm yêu thương, trù mến của mẹ dành cho tôi, mẹ tôi mong muốn tôi lớn lên là một con người mạnh mẽ, hiếu nghĩa, thấu hiểu đạo lí ở đời. Cuộc sống của tôi có thể thiếu thốn về vật chất, nhưng về tình thương, về những điều hay lẽ phải mẹ dạy dỗ tôi thì chưa bao giờ là thiếu. Mẹ tôi là một người phụ nữ vĩ đại, một thân một mình lao động kiếm sống để mưu sinh cho cả gia đình, ngày ngày mẹ lo việc nhà, việc cửa, ruộng vườn, dệt vải... vô cùng cơ cực, nhưng không vì vậy là mẹ lơ là trong việc dạy dỗ tôi. Mà ngược lại, cuộc sống càng xô bồ, càng vất vả thì mẹ lại càng mong tôi trưởng thành, thành một con người có ích.

Sự yêu thương sâu sắc, sự giáo dục nghiêm khắc của mẹ thể hiện ngay trong cách mẹ chọn môi trường sống cho tôi. Mẹ tôi thấu hiểu được ở độ tuổi của tôi luôn diễn ra những thay đổi về tâm lí, tính cách, dễ bị chi phối, tác động bởi môi trường xung quanh nhất. Nếu sống trong môi trường tốt tôi sẽ tiến bộ theo, và ngược lại, khi sống trong môi trường xấu xa, tiêu cực, tính cách của tôi ít nhiều cũng bị thay đổi, đúng như câu nói “Gần mực thì đen, gần đèn thì rạng”. Vì vậy, mà ngay từ rất nhỏ, mẹ tôi đã rất nhiều lần chuyển nhà, thay đổi môi trường sống với hy vọng tôi sẽ tốt hơn.

Đầu tiên, ngôi nhà nhỏ của tôi và mẹ ở gần một nghĩa địa, ngày ngày đều có những người chết được mang chôn, cùng với đó là những tiếng hò khóc đầy thảm thương của người thân. Tôi thường xuyên chơi ở khu vực gần đó, ban đầu tôi tò mò đi xem, sau đó thấy hay hay rồi dần dà bắt chước họ khóc, họ thổi kèn đưa ma, tôi coi đó là một việc làm thú vị. Tôi rủ thêm những người bạn hàng xóm cùng nhau chơi trò đưa ma, đưa khóc, đưa hò đầy hỗn loạn, mẹ tôi nhìn thấy vậy rất phiền lòng, lại thêm những lời phàn nàn của hàng xóm xung quanh về việc tôi làm hư những đứa con ngoan của họ.

Vì vậy, ngoài việc giải thích cho tôi về những hành động chưa đúng ấy thì mẹ tôi đã chuyển nhà, bởi mẹ tôi lo sợ rằng dù có được dạy bảo, dù có nhận thức đúng đắn hơn nhưng đây tuyệt không phải một môi trường tốt để cho tôi sinh sống. Tôi và mẹ cùng chuyển đến một căn nhà gần chợ, cuộc sống ở đây có phần thú vị hơn rất nhiều so với nơi ở cũ của tôi. Xung quanh nơi ở của tôi lúc nào cũng huyên náo, nhộn nhịp người mua kẻ bán, tôi là một đứa trẻ dễ thích nghi nhưng cũng rất dễ bị tác động, chỉ vài ngày tiếp xúc với nhịp sống xô bồ nơi chợ, tôi dần bắt chước cách người ta buôn bán, học những lời nói tục tằn, nô nghịch, buôn bán điên đảo.

Mẹ tôi thấy vậy lại cho rằng đây là một môi trường không tốt, sự xô bồ của cuộc sống buôn bán sẽ làm cho tâm hồn của tôi trở nên chai sạn, sống vô tình, ích kỉ, vụ lợi. Mẹ tôi tất nhiên không muốn tôi trở thành một người như vậy nên dù khó khăn về kinh tế thì mẹ tôi vẫn cố gắng gom góp để chuyển nhà, mong sao tôi có môi trường sống tốt nhất. Và lần này, nơi mà tôi chuyển đến sinh sống chính là ngôi nhà gần trường học. Ở đây hoàn toàn khác biệt với không gian ở gần bãi tha ma hay khu chợ ồn ào, huyên náo. Bởi nơi đây là không gian của trường học, ngày ngày các bạn học sinh đến đây để nghe thầy đồ dạy học đầy hào hứng.

Vì tính cách tò mò của mình tôi đã lén đứng xem trộm lớp học của thầy, những bài ca dao, những chữ viết ngay ngắn được thầy đồ hướng dẫn các bạn đã thu hút tôi. Về nhà tôi xin mẹ những mảnh giấy trắng, dùng bút và bắt chước vẽ những nét bút đầu tiên, tuy non nớt, chưa có nghĩa nhưng đã khiến mẹ tôi rất vui. Và đây là lần chuyển nhà cuối cùng của mẹ con tôi, vì đây thực sự là một môi trường tốt để tôi phát triển. Sự vĩ đại của mẹ tôi còn thể hiện ra ở cách ứng xử, giáo dục tôi qua những tình huống cụ thể của cuộc sống.

Hôm ấy, thấy người ta mổ lợn đầy náo nức, tôi đã chạy về nhà hỏi mẹ “Mẹ ơi, người ta mổ lợn làm gì?” Mẹ tôi đã đùa rằng “Người ta mổ lợn để cho con ăn đấy”, vì biết lời nói dối của mình sẽ ảnh hưởng đến nhận thức và niềm tin của tôi nên mẹ đã đi mua thịt lợn về cho tôi ăn. Và một lần khác, khi tôi trốn học về nhà, thấy tôi mà thoáng bất ngờ nhưng không trách mắng gì, mà chỉ lặng lẽ cầm kéo cắt đứt tấm

vải đang dệt. Tôi đã bất ngờ lắm, tôi hỏi mẹ sao lại làm vậy thì mẹ đáp việc tôi đang học mà bỏ thì cũng như việc mẹ đang dệt tấm vải mà cắt đứt vậy. Sự việc lần này khiến tôi vô cùng hối hận và nhận thức đúng đắn được tầm quan trọng của việc học, từ đó về sau tôi không bao giờ làm điều gì khiến mẹ phải phiền lòng nữa.